

Evanjeliium na piatok po 5. pôstnej nedeli: Kristus, žalmy a chrám

Komentár na piatok po 5. pôstnej nedeli. „Ján síce neurobil nijaké znamenie, ale všetko, čo Ján povedal o tomto, je pravda.“ Teraz, keď sa blíži Veľký týždeň, sa môžeme osobitne usilovať pozorne počúvať, ako sa veľké príbehy, symboly a obrazy z dejín Izraela naplňajú v Ježišovi Kristovi.

Evanjeliium (Jn 10, 31-42)

Židia znova zdvihli kamene a chceli Ježiša kameňovať. Ježiš im povedal:

„Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca. Pre ktorý z nich ma kameňujete?!“

Židia mu odpovedali:

„Nekameňujeme ťa za dobrý skutok, ale za rúhanie, preto, že hoci si človek, robíš sa Bohom.“

Ježiš im vrazil:

„A nie je napísané vo vašom zákone: ‚Ja som povedal: Ste bohmi‘? Nuž ak nazval bohmi tých, ktorým bolo dané Božie slovo – a Písmo nemožno zrušiť! –, prečo vy hovoríte tomu, ktorého Otec posvätil a poslal na svet: ‚Rúhaš sa‘ za to, že som povedal: Som Boží Syn?! Ak nekonám skutky môjho Otca, neverte mi. Ale ak ich konám, keď už nechcete veriť mne, verte tým skutkom, aby ste

poznali a vedeli, že vo mne je Otec a ja v Otcovi!“

Preto ho zasa chceli chytiť, ale on sa im vymkol z rúk. Znova odišiel za Jordán, na miesto, kde Ján predtým krstil, a tam zostal. Mnohí prichádzali za ním a hovorili si:

„Ján síce neurobil nijaké znamenie, ale všetko, čo Ján povedal o tomto, je pravda.“

A mnohí tam uverili v neho.

.....

Komentár

Dnešné evanjelium predstavuje Ježiša, ako sa háda so Židmi, ktorí Ho obviňujú z rúhania, pretože vraj ako človek urobil zo seba Boha (porov. v. 33). Pán využije túto príležitosť, aby objasnil dve pravdy o sebe: že je

„Boží Syn“ a že je „pravý chrám“ (porov. v. 36).

Ako odpoveď na obvinenie Ježiš použije Žalm 82, v ktorom sa hovorí: „Ste bohmi, všetci ste synmi Najvyššieho“ (v. 6). Týmto citátom chce Pán zdôrazniť, že ak je dovolené nazývať niektorých ľudí „Božími synmi“, pretože sú poslami Božieho slova, o čo vhodnejšie je to pre toho, ktorý je samotným Božím slovom. Ježiš sa teda predstavuje ako skutočný posol Slova, skutočný „Boží Syn“, ten, ktorého „Otec posvätil a poslal na svet“ (v. 36).

Tieto posledné Pánove slová – „Otec posvätil Syna“ – nám ukazujú, že Ježiš je aj „pravým chrámom“. Aby sme to pochopili, je užitočné uvedomiť si, že sme pri slávení významného židovského sviatku: „V Jeruzaleme boli práve sviatky Posvätenia chrámu“ (v. 22).

Tento sviatok oslavoval víťazstvo Machabejcov nad sýrskou ríšou a opätovné posvätenie Chrámu po jeho znesväcovaní počas dlhých troch rokov (porov. 1 Mach 1, 54; 2 Mach 6, 1-7). Pre Židov bolo ukončenie znesväčovania a opätovné posvätenie a znovuzasvätenie Chrámu nesmierne dôležité, pretože Chrám bol, správne povedané, „svätým“ miestom, kde ľudia prichádzali do kontaktu s Bohom a prinášali svoje „obety“.

No Ježiš nám zjavuje, že On je v skutočnosti pravým Chrámom (porov. 2, 21), On sám je teraz „svätým“ miestom, kde je možné uctievať tak, ako to zamýšľala Boh, teda nie zvieracími obetami, ale jedinou „obetou“, ktorá je Bohu milá, darovaním celého svojho srdca, v „duchu a pravde“ (4, 24).

Toto čítanie nás teda pozýva uvažovať o naplnení Písma v Ježišovi

z Nazareta. Pri tejto príležitosti Pán používa žalmy, aby sa dal spoznať, a naznačuje, ako bol veľký kamenný chrám v skutočnosti impozantným symbolom, ktorý hovoril o jeho osobe a poslaní.

S blížiacim sa Veľkým týždňom sa azda môžeme osobitne usilovať pozorne počúvať, ako sa v Ježišovi, a najmä v jeho umučení, smrti a zmŕtvychvstaní, naplňajú veľké príbehy, symboly a obrazy z dejín Izraela.

Martín Luque // Miguel Bruna -
Unsplash